

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.7.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 14322 Pań Posłanki Iwony Marii Kozłowskiej oraz Anny Wojciechowskiej, w sprawie obowiązku osobistego składania wniosków o wydanie karty parkingowej przez osoby z niepełnosprawnościami, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Na podstawie art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) kartę parkingową wydaje się:

- osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się;
- osobie niepełnosprawnej, która nie ukończyła 16 roku życia mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Kartę parkingową wydaje przewodniczący powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.) na podstawie wydanego przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności:

- orzeczenia o niepełnosprawności;
- orzeczenia o stopniu niepełnosprawności;
- orzeczenia o wskazaniach do ulg i uprawnień - wraz ze wskazaniem, o którym mowa w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy o rehabilitacji.

W przypadku osób z niepełnosprawnościami zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych warunków może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-0 (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu), 10-N (choroba neurologiczna) lub 07-S (choroby układu oddechowego i krążenia).

Stan zdrowia nie jest jedynym wyznacznikiem niepełnosprawności. Decydujący czynnik stanowi ocena ograniczeń w możliwości funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością w życiu społecznym, które są następstwem naruszenia sprawności organizmu. Ocena znacznie ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się może zostać dokonana z wykorzystaniem skal oceny klinimetrycznej odpowiednich do poszczególnych jednostek chorobowych. Ponadto przyjmuje się, że osoba ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnego poruszania się to m.in. osoba, która nie przemieszcza się, nie zachowuje równowagi przy siedzeniu albo w ogóle się nie przemieszcza lub porusza na odległość do 50 m za pomocą sprzętu wspomagającego lub przy wsparciu innej osoby, ma trudności lub nie jest w stanie schodzić i wchodzić po schodach lub porusza się przy wsparciu innej osoby, ma trudności przy poruszaniu się po powierzchniach płaskich na dystansie nie przekraczającym 100 (co stanowi wartość orientacyjną).

Art. 8 ust. 5c ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi, że kartę parkingową wydaje się na okres ważności orzeczenia, jednakże nie dłużej niż na okres 5 lat.

Przepis § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie wzoru oraz trybu wydawania i zwrotu kart parkingowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1611) wskazuje wprost, iż warunkiem koniecznym do uzyskania karty parkingowej jest osobiste złożenie wniosku, za wyjątkami określonymi w ust. 3 pkt 1-3. Wyjątki te dotyczą:

- osób, które nie ukończyły 18 roku życia, za które wniosek składają rodzice lub ustanowieni przez sąd opiekunowie albo jeden z rodziców lub ustanowionych przez sąd opiekunów;
- osób ubezwłasnowolnionych całkowicie pozostających pod władzą rodzicielską, za które wniosek składa jeden z rodziców;
- osób ubezwłasnowolnionych całkowicie niepozostających pod władzą rodzicielską lub osób ubezwłasnowolnionych częściowo, za które wniosek składają odpowiednio opiekun lub kurator ustanowiony przez sąd.

Ww. katalog wyjątków od obowiązku osobistego złożenia wniosku o wydanie karty parkingowej jest zamknięty i nie może być interpretowany rozszerzająco. Brak jest zatem możliwości złożenia wniosku przez pełnomocnika bądź w inny sposób niż osobiście. Obowiązek osobistego stawiennictwa wynika z konieczności weryfikacji uprawnienia danej osoby do uzyskania karty parkingowej i służy eliminacji potencjalnych przypadków wydania kart osobom do nich nieuprawnionym, co wskazano w uzasadnieniu ustawy z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1446, ze zm.). Akt ten zmienił zasady i kryteria przyznawania kart parkingowych od lipca 2014 r. nowelizując przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Projekt ustawy nowelizującej był projektem komisyjnym, którego proces legislacyjny trwał ponad 15 miesięcy. W głosowaniu w Sejmie ustawę przyjęto niemal jednogłośnie (438 posłów za, 1 poseł wstrzymał się od głosu). Zgodnie z uzasadnieniem do projektu miał on na celu wyeliminowanie przypadków posługiwania się kartą parkingową przez podmioty do tego nieuprawnione, co postulowały organizacje pozarządowe, policja i straże gminne, a także samorządy.

Podstawowym założeniem ustawy z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw była likwidacja barier ograniczających swobodne poruszanie się osób z niepełnosprawnościami, szczególnie w zakresie korzystania z miejsc parkingowych dla nich przeznaczonych. Przepisy ustawy nowelizującej zaostriżyły przy tym kryteria orzecznicze uprawniające do uzyskania wskazania do karty parkingowej, określając grono beneficjentów tego rozwiązania do osób posiadających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się oraz legitymujących się ważnym orzeczeniem wydanym przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności, ustalającym znaczny stopień niepełnosprawności bez względu na jego przyczynę lub umiarkowany stopień niepełnosprawności z ustaloną przyczyną niepełnosprawności oznaczoną symbolami: 04-O, 05-R lub 10-N albo niepełnosprawność w przypadku osób, które nie ukończyły 16 roku życia.

Aktualnie w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej trwają prace nad zmianą rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie wzoru oraz trybu wydawania i zwrotu kart parkingowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1611) dotyczące zniesienia konieczności osobistego stawiennictwa osoby z niepełnosprawnością

podczas składania wniosku o wydanie karty parkingowej. Zmiana polegająca na umożliwieniu złożenia wniosku o wydanie karty parkingowej listownie lub przez osobę upoważnioną wychodzi naprzeciw postulatowi środowiska osób z niepełnosprawnościami.

Informuję, że w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie są zbierane dane dotyczące liczby wniosków o wydanie karty parkingowej pozostawianych bez rozpoznania lub nieskładanych w ogóle z powodu bariery w postaci wymogu osobistego stawiennictwa. Prośbę o udzielenie takich informacji należałoby kierować do przewodniczących poszczególnych powiatowych zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Maja Nowak
Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
Sekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/